

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Codex traditionvm Corbeiensivm

Falcke, Johann Friedrich

Lipsiae ; Gvelpherbyti, 1752

§. 186. De Bodonis traditione in Lystungen in pago Himmerfeldun.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36114

§. 186.

Commemoratio traditionis quam tradidit bodo in *lystungen* (H) quid
 guber-
 nante
 Corbe-
 quid iam Adal-
 gario.

Otto, Paderbornensis episcopus, cuius hic exhibuimus sigillum, comes erat de Ritberg, testantibus litteris eiusdem ad annum 1297, quod ipsum et eius approbat contrafigillum, in quo aquila Ritbergica conspicitur. Errat igitur Cyr. Spangenberg im *Adel-Spiegel* T. II. f. 317. perhibens, insigne Ritbergensem comitum fuisse leonem aureum sine corona in campo rubro. Cum autem Otto episcopus Ottонem comitem de Rauensberg appelleret suum affinem, sequitur eo ipso, Hadwigam vxorem dicti Ottonis fuisse natam comitissam de Ritberg, et Conradi episcopi Osnabrugensis sororem, quippe qui in aliis litteris ad annum 1279 frater appellatur episcopi Paderbornensis Ottonis.

Idem Paderbornensis episcopus Otto testatur anno 1292, *Henricum de Homborg auunculum suum ex Gisela sorore sua tum defuncta natum item monisse Amelungesbornensis monachis super possessione curiae Dickhof, et ei renunciasse suo monitu una cum fratre Bodone.* Testes erant comes Otto de Buren consanguineus episcopi, dominus Stephanus de Valkenberg, Albertus senior de Amelungeszen, Rauenus de Papenbem milites. Datum in oppido eius Saltcoten anno 1292, in die Tiburtii et Valeriani martyrum.

Anno 1296 confessus Henricus de Hornborg donandae curiae Dickhof cum molendino adiacenti, a patre Iohanne donatis cenobio Amelungesbornensi. Testes erant comes Hermannus de Woldenberge socius Henrici, patruus Bodo de Homborg, Henricus de Lutbarden, miles, Conradus de Lutbarden, Arnoldus de Hauerfuorde, Bruno de Rodenberge, Ernestus de Emmeren, Iohannes de Rode, Hermannus Bock, famuli, frater Iohannes de Rivo. Datum IV. kal. septembrit.

Pothae Otto Rauensbergicus comes cum Frederico decano Bileueldensi atque aliis protestatur, Bodonem filium Iohannis nobilis domini de Homborg contulisse monasterio Amelungesbornensi curiam eandem, dictam Dickhof, vna cum molendino per litteras sequentes, quas e membrana adiungere iuuabit:

Nos Otto comes de Rauensberge, frederic⁹ decan⁹ ecclie scc marie bileueldensis iudex et consules opidi dicti Bileueldensis. uniuersis. ad quos presens scriptum puererit. notū facim⁹ euidenter in his scriptis. protestantes. quod Bodo fili⁹ Iohannis nobilis viri de Zomborg induct⁹ precib⁹ uenerabilis patris ac dñi nři Ottonis Paderburnensis ep̄i ac aliorum suorum amicorum curiam quandam dictam dickhof una cum quodam suo molendino cum proprietate et libertate et omni iure ecclie scc marie et conuentui in Amelungesborne eontulit liberaliter et corā nobis resignauit pro salute Gisle bte memorie sue matris promittens se donationem huiusmodi sicuti pater ipsius pdict⁹ ipsā fecerat ratā et gratā ppetuo habiturum nihilq. iuris sibi in curia ante dñi et omnib⁹ eidem attinentib⁹ penit⁹ referuauit. Acta sunt hec coram iudicio presentib⁹ dño henrico Top et Reimberto de Busche militibus. Bernardo et Euerardo fratrib⁹ dictis Top. Bernardo dicto Valcke familis. Ecbertero dicto Swarte tunc temporis existente iudice in Bileuelde atque aliis.

datum anno M. CC. LXXXVI. feria secunda post Nicomedis martyris.

(H) *Lystungen villa in nostro Registro posita reperitur in pago Himmerfeldun*, qui De villa olim exstitit in prefectura Zierenberg in Hassiae Landgraviatu, et contiguus fuit Lyftun-pago Saxonico Hessi, vti iam supra vidimus. Est autem villa *Lystungen* vicus gen. *Liftingen* in prefectura Zierenberg, videturque Bodo, qui, quidquid in eadem villa habuit, abbatiae nostrae tradidit, ad familiam Ebertinam spectasse, licet connexionem illius cum eadem gente accurate ostendere nequeamus. Si enim Bodo idem est dominus, qui infra §. 242. quatuor mansos donat in villis *Medriki* et *Huxori*, quarum altera in pago Hessi, altera vero in Auga erat, probabiliſſimum erit, Bodonem nostrum ad stemma Brunonianum pertinuisse. Cum vero inter coheredes ducis Ostfalorum Hessi non inueniatur Bodo iste, is Brunonis

Ab anno quid ibi habuit ad reliquias sc̄orum martyrum stephani atque uiti testes hran-
854 usque 877 re-
gnante
Hludo-
nico et

§. 187.
Tradidit meresuit et filia eius siburg in *osdageshusen* (I) quidquid ha-
buerunt testes isiger *billung* (K) buni adaldach et alii XV.

§. 188.
Tradidit *fritheric* in *derlingi* (L) in villa *lauringi* colonum unum
testes had uolbertus abbo odo et alii tres.

§. 189.

nonis ducis nepos ex fratre fuisse videtur. Hæc autem obseruatio facit ad con-
firmandam sententiam nostram, quam supra §. 106. de *Bodikone*, *Saxonum re-
ge*, protulimus. Cum enim *Bodo* et *Bodiko* vnum idemque nomen sit, quod
nemo facile negabit, *Bodiko*, *dux Saxonum*, plane effectus esse non videtur. In-
ter progenitores Brunonis ac Widekindi ducum potius extitisse eum, verisimil-
limum erit, quia olim illustribus familiis in maximis erat deliciis, et id cura e-
rat, ut nomina progenitorum suorum omni modo conservarentur. Obseruato
dignum præterea esse putamus, quod in *Vita Meinwerci* episcopi Paderb. T. I.
S. R. B. Leibn. p. 535. ille, qui mansum vnum in *marcha Liftingun* cum omni-
bus rebus ad eum attinenter circa annum 1020 ecclesiæ dedit Paderbornensi,
Ethelhardus appellatur. Quemadmodum vero *marcha illa Liftingun* in regio-
ne villa nostræ *Liftingen* extitisse videtur, quippe quæ terminus Angaria occiden-
talis in eadem regione esse poruit: ita *Ethelhardus* ille videtur fortasse nostri *Bo-
donis* pronepos esse. Id probabiliter facit ad corroborandam nostram coniectu-
ram. Auguramus enim, fuisse inter progenitores Brunonis ducis ducem quen-
dam Saxonum *Ethelhardum*, de quo egimus supra §. 161. Quamvis enim fa-
cile dermus, hoc tantum nisi coniectura nostra, indicandum tamen esse illud, ar-
bitrati sumus, sperantes, doctis quibusdam id coniecture non ingratum fore,
ac tempore futuro documenta quædam in lucem proditura esse, quibus hæc ipsa
coniectura in maiorem lucem euphoratur.

De villa
Osdages-
husen.

(I) *Osdagehus* villa erat, testante nostro Registro, in pago *Suilibergi*. In membra-
nis aliis scribitur eadem modo *Odagehusen*, modo *Odefhus*, modo *Odeffen*, et
tandem *Odaffen*. Reperitur villa isthæc hodie in ducatu Grubenhagen sub præ-
fectura Rotenkirchen. Ipsa vero olim erat pars comitatus Dasselensis, in quo
pagum *Suilibergi* extitisse, iam supra §. 167. demonstrauimus. *Meresuit* ig-
titur eiusque filio *Siburg* Northeimensisibus seu Dasselensisibus comitibus, quorum
vna eademque origo fuit, annumeranda videtur. Fuisse autem *Meresuit*
stirpis Brunonianæ, in nostra *Historia Corbeiensi* e quadam membra-
na, quam olim e manibus bibliopegi Pilgers in vrbe Huxaria extorsimus,
probabilissimum reddemus; et qua apparebit, *Luitardum*, episcopum Pader-
bornensem tertium, qui Badurado e vita mortalium sublatu anno 860 succelsit,
fuisse huius *Meresuit* filium. Hic *Luitardus* cum sorore sua *Walburg* splendi-
dum Herisiense virginum sacrarum monasterium in episcopatu Paderbornensi
condidit, atque e bonis paternis dotavit. Vnde colligi poterit, cuiusnam fuerit
familia illa Dei ancilla in eodem monasterio Herisi constituta, quæ episcopi
Luitardi neptis appellatur; et ad quam Rimbertus monachus Corbeiensis et archiepiscopus Hamburgensis epistolam, bone frugis plenam, scripsit, quæ exstat
in *Vita Rimberti* p.m. 747 seqq.

De Bil-
lingo.

(K) *Billing* an filius Bennithi comitis, et nepos Amalungi, fatoris familie ducalis Bil-
lingana, fuerit, disquirant ali.

De origi-
ne fami-
liarum
Sommer-
schenbur-
gicæ, Sup-
plinbur-
gicæ,
Walbec-
censis at-
que An-
haltinæ.

(L) *Pagum Derlingi* extitisse in ducatu Brunswicensi, et quidem in præfecturis Cam-
pen, Königslutter, Supplinburg, Schöningen, Hessen et Wolffenbuttel, iam
supra §. 15. indicauimus. Eadem in regione, et quidem inter Born, Roten-
kampe atque Vhri vicos, et oppidum Königslutter, inueniuntur vici *Lauringen*,
quem per *Lauringi* villam designari rectissime statuitur. Colonus autem, quem
tradidit *Fritheric* cum aliis bonis Corbeiensisibus, in pago *Derlingi* olim conspicuis,
anno 888 Ottoni comiti, patri Heinrici auxupis, aduocato abbatia nofræ, a
Bouone abbate traditus est, testante autographo diplomate serenissimi regis Ar-
nolfi